

Højde Seddelemmissionen maa naa. Alle-rede derved viser det sig, at Spørgsmaalet om, hvad der maa indbefattes under en Metalfond, er af en overordentlig stor Rækkevidde for Afgørelsen af, hvorvidt Sedlerne er sikrede i større eller mindre Grad. Og dertil kommer saa den Bestemmelse, som efter min Mening er den uantageligste af dem alle, nemlig at man ud over den i øvrigt kurserende Seddelmængde, afpasset efter Funderingsreglerne, kan udstede Sedler til Beløb af 10 pCt. af denne Seddelmængde og dække dem med et lignende Beløb af indenlandske Statsobligationer efter Paalydende, ikke en Gang efter Kurs. Det lyder jo meget bestikkende at sige: Men skulde vi da have saa ringe Tillid til vore Statsobligationer, skulde de ikke være en passende Sikkerhed for Nationalbankens Sedler? Jeg vil indtil videre tro, at det ikke er nødvendigt at argumentere meget stærkt mod dette. Disse Obligationer vil kun ganske undtagelsesvis naa en Værdi lig deres Paalydende, de er en meget lidt likvid Anbringelse, og desuden har vi her til Lands i en Periode, der vel ligger meget langt tilbage, men som dog historisk set i høj Grad er i Folkets Erindring, set, hvad det Princip førte til, at Staten lavede Gælds-forskryvninger, lagde dem op i Banken og fik Seddelpenge for dem. Jeg ved meget vel, at man i Regeringen har haft Øjet aabent for dette, og derfor har man sat en Begrænsning af 10 pCt. Men man siger, at naar man rækker Fanden den lille Finger, tager han hele Haanden, og jeg kunde tænke mig, at man kunde komme ind i finansielle Forhold her i Landet, hvor det maaske vilde være en vanskeligt modstaaelig Fristelse for en og anden Regering gennem en Ændring af Oktrojen at gaa videre ad den saaledes betegnede Vej. Under alle Omstændigheder er det et overordentlig slet Princip at komme ind paa, selv om man foreløbig begrænser dets Anvendelse stærkt, og det viser sig ogsaa, at ved Centralbankerne i de Lande, vi ønsker at sammenlignes med, er der aldeles ikke Tale om, at indenlandske Statsobligationer kan betinge en Seddeludstedelse for deres Paalydende ud over, hvad Funderingsreglerne i øvrigt hjemler. Man er, naar man

tager disse Dækningsregler i deres Helhed, kommet saa langt ud, at jeg trøstigt tør sige, at der findes ikke et Sidestykke dertil i vore Nabolandes Dækningsregler og heller ikke hos Centralseddelbanker i Lande, som vi ønsker at sammenlignes med. Maa jeg endnu blot sige med Hensyn til udenlandske Statsobligationer, at det forekommer mig, at den nærværende Tid maatte have belært os om, at er der noget, de ikke egner sig til, er det til at gaa ind i en Metalfond, hvis raison d'être er, at Værdierne skal være saa vidt muligt stabile og likvide, og naar man har oplevet det uhyre Kursfald paa selv de sikreste udenlandske Statsobligationer og set, hvor vanskeligt eller umuligt det kan være at gøre dem i Penge, maatte derved være bortfaldet enhver Tanke om at følge langt ude i Periferien de enkelte Lande, som har gjort udenlandske Statsobligationer til Led i deres Metaldækning.

Med Hensyn til de Midler som skal kunne anbringes i udenlandske Banker og Bankhuse, vil jeg sige, at jeg kunde tænke mig, at der paa dette Punkt kunde gøres en Indrømmelse, nemlig med Hensyn til Rentefriheden. Naar Midlerne blev anbragt paa Anfordring, kan jeg ikke se, at det vilde være saa væsentligt at fastholde Kravet om Rentefrihed. Jeg tror, at dette med rentefri Anbringelse af Tilgodehavender paa Anfordring bunder i en lidt antikveret Betragtning af disse Forhold, bunder i en Tilstand for en Del Aar tilbage, hvor man — med fuldkommen Ret i øvrigt — skarperé skelnede mellem Anfordringsmidler og Midler, anbragte paa Opsigelse, og hvor Anfordringsmidler som Regel ikke forrentedes, hvorfor Anfordringsmidler og ikke rentebærende Midler var saa nogenlunde Synonymer. Man behøver ikke at gaa langt tilbage for at finde dette Forhold. Man kan sige, det er irrationelt, nu kan man meget godt paa Anfordring anbringe Midler mod lav Forrentning, og det vil Nationalbanken sikkert ogsaa kunne gøre. Naar Midlerne kan faas paa Anfordring, og de Steder, hvor de kan anbringes, bliver stærkt begrænsede, vil jeg kunne tænke mig at gaa med til at stryge Bestemmelsen om, at de ikke maa være rentebærende. Ved Spørgsmaalet om, i hvilke Pengeinstitutter Midlerne kan anbringes,